

माजी मंत्री आ अमित देरमुख यांच्या प्रमुख उपस्थित कॉग्रेस भवन
येथे नूतन खासदार डॉ. रिवाजी काळगे यांचे जल्लोषात खागत

लातूर / प्रतिनिधि :— लातूर लोकसभा मतदारसंघातील कांग्रेस महाविकास आघाडीचे उमेदवार, नूतन खासदार डॉ. शिवाजी काळ्यो यांचा प्रचंड मताधिक्याने विजय झाला. आज बुधवारदिनांक ५ जून २०२४ रोजी सकाळी लातूर शहरातील कांग्रेस भवन येथे माजी मंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांच्या प्रमुख उपस्थितीत त्यांचे महाविकास आघाडी सर्व घटक पक्षाचे पदाधिकारी, कार्यकर्त्यांकडून जळोषात स्वागत करण्यात आले. यावेळी लातूर ग्रामीणचे आमदार धिरज विलासराव देशमुख, माजी आमदार ईश्वरराव भोसीकर, माजी आमदार रोहिदास चव्हाण, माजी आमदार वैजनाथ शिंदे, माजी आमदार त्रंबक भिसे, शेतकरी कामगार पक्षाच्या नेत्या आशाताई श्यामसुंदर शिंदे, शेकापचे एँड उदय गवारे, शिवसेना उद्धव बाळासाहेब ठाकरे पक्षाचे नेते एकनाथ पवार, बालाजी रेड्डी कांग्रेसचे लातूर लोकसभा निरीक्षक अमर जाधव, प्रदेश कांग्रेसचे सरचिटणीस अशोक पाटील निलंगेकर सचिव अभय साळुंखे, राष्ट्रवादी कांग्रेस शरदचंद्र पवार पक्षाचे प्रदेश सचिव सोमेश्वर कदम, लातूर कृषी उत्पन्न बाजार समितीचे सभापत जगदीश बावणे, लातूर जिल्हा कांग्रेसचे अध्यक्ष श्रीशैल्य उटगे, शहर जिल्हा अध्यक्ष एँड किरण जाधव, विद्याताई पाटील, महाविकास आघाडीतील घटक पक्षाचे प्रमुख पदाधिकारी, कार्यकर्ते उपस्थित होते लातूरचे नूतन खासदार डॉक्टर शिवाजीराव काळ्यो कांग्रेस भवन येथे आगमन झाल्यावर ढोल ताशाच्या गजरात पुष्पवृष्टी करून जळोषात त्यांचे स्वागत करण्यात आले. महाविकास आघाडीच्या पदाधिकारी कार्यकर्त्यांनी विजयाचे लाडू वाटून फटावे फोडून आनंदोत्सव साजरा केला. लातूर लोकसभा मतदारसंघातीत लातूर शहर, लातूर ग्रामीण, अहमदपूर, उदगीर, लोहा कंधार, निलंगेकर विधानसभा मतदारसंघातील महाविकास आघाडीचे पदाधिकारी

पक्षाचे ज्येष्ठ नेते तसेच महाविकास आघाडीचे वरिष्ठ नेते तसेच आघाडीतील सर्वच घटक पक्षांचे पदाधिकारी कार्यकर्ते यांनी या निवडणुकीत जे परिश्रम घेतले, त्याचा परिणाम निवडणूक निकालातून दिसून आला आहे, आघाडीच्या या यशाबद्दल आघाडीचे सर्व नेते, पदाधिकारी, कार्यकर्ते यांचे हार्दिक अभिनंदन करून या निवडणुकीत जनतेकडून उस्फुर्त प्रतिसाद मिळाला त्याबद्दलही जनतेचे मनःपूर्वक आभार त्यांनी मानले. यावेळी विजय देशमुख, रवींद्र काळे, संतोष देशमुख, गोरोबा लोखंडे, शिवाजीराव हुडे, लिंबन महाराज रेशम, अविनाश रेशमे, कल्याण पाटील, सुनील बसपुरे, सुनील पडीले, विष्णुपंत साठे, प्रा. शिवाजी मुळे, बालाजी कदम, चंद्रकांत ठेंगेटील, शरद पवार, ऐंड. समद पटेल, १४्याम भोसले, डॉ. अशोक पोद्दार, डॉ. सतीश बिराजदार, कल्याण पाटील, शीलाताई पाटील, हमीद शेख, उषा कांबळे, अजित माने, जिंतेंद्र स्वामी, डॉ. अरविंद भाटांब्रे, चांदपाशा इनामदार, प्रवीण सूर्यवंशी, बालाजी पंडागळे, स्वयंप्रभा ल, प्रा. स्मिता खानापुरे, सपना किसवे, शितल मोरे, सुलेखा यूरकर, चंद्रकांत मदे, असिफ बागवान, अभिजीत दिघे, महेश, शरद देशमुख, रघुनाथ शिंदे, अकबर माडजे, विष्णुदास उडे, गणेश एस. आर. देशमुख, अनिल पाटील, भैरवनाथ झडके, विविदास बोरुळे पाटील, राम स्वामी, संभाजी सुळ, बालाजी खें, आनंद वैरागे, मीनाताई टेकाळे, शोभा ओळ्हाळ, श्रीनिवास क, करीम तांबोळी, किरण बनसोडे, ऐंड. अंगद गायकवाड, सह कांग्रेस, राष्ट्रवादी कांग्रेस शरदचंद्र पवार पक्ष, शिवसेना बाळासाहेब ठाकरे पक्ष, शेतकरी कामगार पक्ष, महाविकास आघाडीचे विविध घटक पक्षाचे पदाधिकारी, कार्यकर्ते मोरुचा ने उपस्थित होते.

लोकनेते विलासराव देशमुख यांच्या स्मृतिस्थळी डॉ. काळगे यांचे अभिवादन

लातूर / प्रतिनिधि :— लातूर लोकसभा मतदारसंघाचे कांग्रेस व महाविकास आघाडीचे उमेदवार डॉ शिवाजी काळगे हे बहुमताने विजयी झाल्याबद्दल बाभळगाव येथील विलासराव येथील लोकनेते, माजी मुख्यमंत्री विलासराव देशमुख साहेब यांच्या स्मृतीस्थळाला भेट देऊन डॉ काळगे आणि महाविकास आघाडीच्या पदाधिकाऱ्यांनी अभिवादन केले. यावेळी लातूर ग्रामीण विधानसभा मतदारसंघाचे आमदार घिरज विलासराव देशमुख व विलास सहकारी साखर

कारखान्याच्या चेअरमन वैशालीताई देशमुख यांच्या हस्ते डॉ. शिवाजी काळ्ये यांचा सत्कार करण्यात आला. यावेळी दीपशिखा धिरज देशमुख, कांग्रेसचे जिल्हाध्यक्ष श्रीशैल उटणे, लातूर शहर कांग्रेसचे अध्यक्ष डॉ किरण जाधव, समद पटेल, अनुप शेळके, सुनील पडिते, अभय साळुंके, अजित माने, प्रवीण पाटील, राम स्वामी, इग्रान सच्यद, लातूर तालुका कांग्रेसचे अध्यक्ष सुभाष घोडके, रेणापूर तालुका कांग्रेसचे अध्यक्ष प्रमोद जाधव, विजय देशमुख, रविंद्र काळे, एकनाथ पाटील,

संभाजी रेड्डी, मदन भिसे, डॉ अशोक पोतदार, डॉ. सतीश बिराजदार, डॉ निखिल काळगे, गणेश ठगे, विपीन गवरे, विष्णुदास धायानुडे, डॉ दीपक राठोड, ओमप्रकाश झुरुळे, सुर्पण जगताप, संतोष देशमुख, गोविंद देशमुख, गणेश देशमुख, ईश्वरप्रसाद चांडका, आदीसह महाविकास आघाडीचे पदाधिकारी, कार्यकर्ते उपस्थित होते.

नागेश आष्टीकर यांच्यासाठी ठरले पोषक वातावरण आमदारकी, ब्रेक अन् थेट दिल्लीत धडक

माजी मंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांची माजी मंत्री विनायकराव पाटील यांनी घेतली भेट लात्र लोकसभा मतदारसंघातील महाविकास आघाडीच्या विजयाबद्दल केले अभिनंदन

माजी मंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांच्या उपस्थितीत
उदगीर येथील राष्ट्रवादी कांग्रेस अजित पवार पक्षाचे माजी
नगरसेवक शमशोद्धीन जरगर यांनी भारतीय राष्ट्रीय कांग्रेस
पक्षात जाहीर प्रवेश केला त्यांचे कांग्रेस पक्षात स्वागत करून
माजी मंत्री आमदार अमित विलासराव देशमुख यांनी त्यांना पुढील
कार्यासाठी शुभेच्छा दिल्या यावेळी लातूर जिल्हा कांग्रेसचे अध्यक्ष
श्रीशैत्य उटगे, उदगीर तालुका कांग्रेस कमिटीचे अध्यक्ष कल्याण
पाटील, उदगीरच्या माजी नगराध्यक्षा उषाताई कांबळे शहराध्यक्ष
मंजूरखा पठाण मोसिन बागवान शमशोद्धीन शेख बालिका मुळे
मेहबूब शेख आधीसह कांग्रेस पक्षाचे विविध पदाधिकारी उपस्थित

लातूर / प्रतिनिधि :-
राज्याचे माझी वैद्यकीय शिक्षण
सांस्कृतिक कार्यमंत्री व लातूर
जिल्ह्याचे माझी पालकमंत्री
आमदार अमित विलासरावा
देशमुख यांची आज बुधवारा
दिनांक ५ जून रोजी सकाळी
बाबळगाव निवासस्थान
राष्ट्रवादी कांग्रेस शरदचंद्र पवार
पक्षाचे ज्येष्ठ नेते माझी मंत्री
विनायकराव पाटील यांनी भेटे

निवडून आणल्याबद्दल त्यांचे
अभिनन्दन केले माजी मंत्री
आमदार अमित विलासराव
देशमुख यांनी महाविकास
आघाडीच्या सर्व नेते
पदाधिकारी कार्यकर्ते यांनी या
निवडणुकीत कठोर परिश्रम
घेतल्याबद्दल त्यांचे आभार
मानले यावेळी लातूर जिल्हा
कोऱ्गेसचे अध्यक्ष श्रीशैल्य
उटो, निळकंठ मिरकले, आर.

संपादकीय....

ਪਵਾਟ ਫਿਟਲੇ ਨਿਕਾਲਹੀ ਫਿਟਲਾ!

पावलापावलावर येणारी संकट, राजकीय अस्तित्वापुढेर
प्रश्नचिन्ह उभे करणारे शह- काटशह, घनघोर संघर्ष आणि तोही
एकाकी, शिवाय त्यातून मिळणारं मर्यादित यश हा शरद पवार यांचा
सहा-साडेसहा दशकाचा राजकीय इतिहास आहे. पण पक्षातली
फूट कौटुंबिक ऐक्याचाही वेध घेते, तेव्हा जिव्हारी लागेली जखम
घेऊनही आयुष्याच्या मावळीता पुन्हा त्याच जिद्दीने उभा राहतो तो
शरद पवारांसारखा नेता! अशी दुर्दम्य इच्छाशक्ती असलेल्या पवारांना
हलक्यात घेऊ नये, हे सांधंसापं राजकीय शहाणपण गळीपासून
दिलीपर्यंतच्या नेत्यांना नसल्याचा परिणाम व्हायचा तो झाला. दिग्गज
म्हणविणाऱ्या मोदी- शाह यांनीच ताळत्रंत सोडल्याने भाजपच्या
गळी-बोलांतील शेंबड्या पुढाच्यांनीही पवारांची यथेच्छ टवाळी
केली. केंद्रीय तपासयंत्रणा घरगड्यासारख्या वापरुन राज्याराज्यांत
नेत्यांना गजाआड केलं. राजकीय पक्ष तोडून फोडून त्यांची लकरं
रस्त्यारस्त्यावर टांगली. न्यायालयांच्या निष्पक्षातीपणावर गदा
आणण्याचा प्रयत्न केला. निवडणूक आयोगाचा खेळखंडोबा केला.
सत्रेची सूत्रं हातात ठेवण्यासाठी ऊतमात, बेदरकारपणे केला. लोक
हे उघड्या डोळ्यांनी पहात होते; तरीही ते जातात कुठे, इतकं त्यांना
गृहीत धरलं होतं.

शिवसेना, राष्ट्रवादी हे पक्ष फोडले. कांग्रेसचे नेते गळाला लावले. म्हणजे आता ते संपलेच अशा थाटात भाजपवाले वावरत होते. शिंदे, फडणवीस, पवार या सरकारनं हवे ते निर्णय घेतले. सत्ताधारी आमदार खासदारांच्या मतदारसंघात पाचपाचशे आणि हजारहजार कोटी रुपयांची कामं काढली. गावगावात गळीबोळात कामं काढली म्हणजे लोक झक्कत आपल्या आमदार खासदारांना निवडून देतील, असं गृहीत धरून शेतकऱ्यांच्या प्रश्नाकडे दुर्लक्ष केलं. मध्यम आणि उच्चमध्यमवर्गांला खूश करण्यासाठी कांदाच्या आयात-निर्यातीसंबंधात पक्षपाती धोरण राबविली. राज्यातले उद्योगांदे गुजरातकडे वळविले. पाच ट्रिलियन डॉलरच्या अर्थव्यवस्थेची गाजर दाखवून बोरोजगार तरुण भुलील; गारपीट, अवकाळी आणि दुष्काळात होरपळणारे लोक चार तुकडे टाकले की आपल्याच मार्ग धावतील; धर्माच्या अफूनं लोक कायम वेडेपिसे होतील; जात धर्माच्या राजकारणानं कायम पिसाट होतील अशा तोचात सत्ताधारी होते. राज्यात असंतोष खदखवत होता. पवार आणि यांच्यावर भाजपची टोळेथाड तुटून पडायची. बावनकुळे इतकंच काय पण ज्यांची नावंही घ्यायक्या लायकीचे नाहीत, ते गळीबोळातील ते शेंदाड शिपाईसुद्धा वाढेल तसा पाणउतारा करायचे. हे सगळं वर्तमानपत्रं टळकपणे छायाची. इलेक्ट्रॉनिक माध्यमं 'ब्रिंकिंग' म्हणून त्याची पारायणं करायची. याचा प्रतिवाद एकटे संजय राऊत करायच. पण त्यांचंही वस्त्रहरण माध्यमांत व्हायचं. तरीही पवार आणि उद्धव मात्र पायाला घिंगरी लावल्यागत महाराष्ट्रभर फिरत राहिले. पक्ष गेला, नाव गेल, चिन्ह ओरवाडलं, दुसऱ्या तिसऱ्या फळीतले नेतेही गेले तशाही अवस्थेत ते कशाचीही पर्वा न करता लोकांना थेट भिडले. तेव्हा लोक आणि विशेषत: तरुण या एकाकी योद्ध्यांमार्गे धावू लागले.

भेटीमार्ठीतून राजकीय बेगमी निवडणुका जाहीर होण्याआधी पंतप्रधानांनी दोयांचा सपाटा लावला. जिल्ह्याजिल्ह्यांत विकासकामांचे नारळ फोडले. रकानेच्या रकाने भरून जाहिराती दिल्या. रोजच्या रोज विरोधकांची हेटाळणी, टिंगल्टवाळी ठरलेली होती. पंतप्रधानांच्या पाठोपाठ समाजमाध्यमांतून ट्रोल-थाडी पडायच्या. या सगळ्या गोंधळ- गदारोळात पवारानी आपल्या रणनीतीला आकार घायला सुरुवात केली. जिल्ह्याजिल्ह्यांतल्या लोकांना भेटायला सुरुवात केली. काही विश्वासातल्या मोहण्यांना त्यांनी छोट्यामोठ्या जबाबदार्या दिल्या. पण याची खबर या कानाची त्या कानाला नव्हती. समजा लागली तरी त्यातून काय हाती लागणार, असाच समज व्हायचा. या सगळ्या दौसांमध्ये एक दिवस अचानक ते वाकडी वाट करून अकलुजला विजयदादांच्या प्रकृतीची विचारपूस करायला गेले. याची ठेच भाजपच्या नेयांना लागली खरी; पण पवारानी माढ्याचं गणित जुळवलं याची कल्पना मात्र त्यांना आली नाही. कोल्हापूरचे संभाजीराजे है राज्यात बच्याच उचापत्या करत होते. त्याकडे काणाडेला करून पवार शाहू महाराजांना भेटले. माढ्यापाठोपाठ कोल्हापूरची तटबदी मजबूत केली. एकदा असेच ध्यानीमनी नसताना अमरावतीला गेले आणि बचू कढू यांचा पाहण्याचार घेतला. यातील अनेकांचे लागेबांधे सताधाच्यांशी होते. काहींनी राष्ट्रवादीला सोडिची दिली होती. त्यांनाही त्यांच्या नकळत कामाला लावले. विजयदादा मोहिते आणि सुशीलकुमार शिंदे यांचं सोलापूरच्या राजकारणात विळ्या-भोपळ्याचं सख्य. त्यांचीही एक अंगतपगत पवारानी घडवली. त्यातून पुढे सोलापूर जिल्हा आघाडीला सुकर झाला. एकदा पवारांनी अचानक महादेवराव जानकरांना माढ्याची गळ घातली. जानकरांनी बारामतीत सुप्रिया सुळे यांच्यांशी दोन हात केले होते. तसेच भाजपवाले खडबडून जागे झाले. त्यांनी जानकरांना परभणीला नेलं, इकडे उत्तमराव

जाग झाल. याना जानकरना परमाणुला नल. इफड उत्तरवाप
जानकर माळघात आधारीच्या दिमतीला आले. जानकर परभणीला
गेले खरे, पण म्हणतात ना, जगात जर्मनी आणि मराठवऱ्यात मराठा
आरक्षण : कुणाचा खेळ ? मराठा आरक्षणाचा मोठा खेळ रंगला
होता. हे आंदोलन राज्यभर उभे राहावे, अशी भाजपवी रणनीती
होती. त्यातून साहजिकव मराठा-ओबीसींत टिणी पडणार होती.
या जातीय ध्रुवीकरणाचा लाभ भाजपला होणार होता. भाजपची ही
खेळी जबरदस्त होती. जरांगे पाटलांना परभणी-जालन्याबाहेर कोणी
ओळखत नव्हत. त्यांच्या उपोषणादरम्यान पोलिसांनी बेछूट लाठीमार
केला. राज्यभरातले मराठे संतापून उठले. ओबीसींच्या कोट्यातूनच
आरक्षण मिळालं पाहिजे, या मागणीला जोर चढला. संभाजी ब्रिंगडनं
त्याला विरोध केला. पण त्यांचं कांग ऐकतो? लाखालाखांच्या संख्येने
मराठे बाहेर पडले. जेसीबीतून फुलपाकळ्यांचा वर्षाव सुरु झाला.
रातोरात जरांगे मराठांचे अनभिषिक्त सप्राट झाले. तसे ओबीसी नेते
छगन भुजबळ सात्तिक संतापाने पेटून उठले. सुरुवातीला जरांगेची
भाषा भुजबळ साहेब वौरे अशी होती. तेव्हा भुजबळांमध्यल्या मुरब्बी
राजकारण्याने त्यांना उचकवायला सुरुवात केली. तसे जरांगे बिथरले
आणि आपोआप मराठा विरुद्ध ओबीसी अशी धार आली. भाजपचं
काम फते झालं होतं. त्याची ओबीसी व्होट बँक मजबूत झाली.
आणि बिथरलेले मराठे बहिष्काराची भाषा बोलू लागले. त्यात प्रकाश
आंबेडकरांनी जरांगे यांना एकतर्फी पाठिंबा जाहीर केला. विरोधकांच्या
कडेलोट करण्याची परफेक्ट रणनीती आकाराला येत होती. तथापि,
पवार नामक मुरब्बी राजकारण्याला याची आधीच टोटल लागली
होती. त्यामुळे लाठीमार झाल्याझाल्या पवारांनी जरांगे यांना भेटून
कुरवाळल! फडणवीस, भुजबळ आणि आंबेडकर कामाला लागले होते,
तसेच काही लोक पवारानीही पेरले होते. पुढे काय झालं, ते आपण
पाहतोच आहेत.अजितदादांची अस्स्थाता पवारांच्या जिल्हारी लागलं
होतं ते अजितदादाच बंड. भाजपने बारामतीच्या बालोकिल्ल्यालाच
भगदाड पाडलं नव्हतं तर पवार नामक कौटुंबिक जिल्हाव्यातही बिब्बा
घातला होता. अजितदादांनी पत्नी सुनेत्राताईन्हाच उभं केलं पाहिजे,
असं डंडपण होतं. या खेळीतून सुप्रिया सुळेंचा पराभवच नव्हे तर
साठपास वर्ष महाराष्ट्राच्या राजकारणात मुरलेल्या पवार यांचं नाक
कापण्याची भाजपची सुम इच्छा होती. वाचाळ चंद्रकांत पाटलांनी
ते स्वच्छपणे पत्रकारांना सांगितलं. तेही सुनेत्राताईन्ह्या समोरच. मा
अजितदादा पिसाटणार नाहीत तर काय?पवारांनी अजितदादांवर
विश्वासानं बारामती सोपविली होती. राज्याच्या पक्षाची धुराही
त्यांच्याकडे दिली होती. बारामतीवर दादांची पकड असल्यानं सुप्रिया
गर्दीपांची विटावाक गोरी उटटी

विकासाकडे न पाहणारा 3नाकलनीय जनादेश

महाराष्ट्रात धरसोडीच्या राजकारणाला मंतदारांनी धडा शिकवला म्हणावे, तर बिहारात का झाले नाही? कल्याणकारी योजना, पायाभूत सुविधा, संरक्षण, अर्धव्यवस्था यांमध्येत प्रगती सहज पाहाऱा येण्याजेही आहे. तरीही विकासारेकी केवळ सामाजिक समीकरणे कारणीभूत ठरली असतील, तर तो चिंतेचा विषय आहे...

यश मिलत नाही, तेहा असे का घडले याचे कारण शोधणे मोठे करीण होते.
जनादेशाचे म्हणाऱे असेल की, एकाच पक्षाचे बहुमतातील सरकार आम्हाला नको. कदाचिं
असे सरकार तडजोडीला तथार नसते. म्हणून सततेन नरेंद्र मोदीची हवेत; पण पूर्ण बहुमत
नाही, असा अर्थ काढता येईल. असा. तसेअसेल,
तर मोदींनी तो मान्य करून पुढील पाच वर्षे सरकार
चालवावे.

नाही, याची शंकाच आहे. परंतु फडणवीस यांना हरविणे हेच जे या आंदोलनाचे ध्येय आइने दिसत होते, ते पूर्ण झाल्याचे चित्र आज तरी दिसते. दसरा एक चिंतेचा विषय म्हणजे, विकासाचे राजकारण निवडून येप्पास पुरेसे नाही, असे वाटू लागत आहे. तसे नसते

संविधान बदलाव्या चर्चेचा भाजपला फटका

‘चारसो पारचा’ नारा संविधान बदलासाठीच आहे, अशी लोकांचा धारणा पक्की झाली. ती बदलाप्याचे भाजपचे सारे प्रयत्न फोल ठरल्याचे कारण म्हणजे भारतीय संविधान. निवडणुकीच्या माध्यमातून सत्ताबदल होतेच लोकशाही जिवंत असल्याचे लक्षण मानले जाते, परंतु भारताला जे सार्वभौमी गणराज्य म्हटले जाते, त्याचाही आधार संविधानच आहे. या आधीच्या निवडणुकामध्ये लोकशाहीचा आधारस्तंभ असलेल्या संविधानाची कधी चर्चा झाली नव्हती, परंतु या वेळी ती झाली आणि चर्चेचे परिणामही दिसले, या निवडणुकीचे वैशिष्ट्य म्हणता येईल. २०१४ व २०१९ च्या लोकसभा निवडणुकीतील अभूतपूर्व यशानंतर भाजपचा वारु चौखुर उधळला. प्रचंग बहुमताने निवडून आलेल्या भाजप सरकारने देशाच्या सर्वसमावेशक विकासाचा भूमिका घेण्याएवजी राजकारणाच्या चिंधड्या उडविण्यास, विरोधी पक्षांनी नैस्तनाबूत करण्यास सुरुवात केली. घटनात्मक संस्था, व्यवस्था खिल्लिखिल्ल्या केल्या. देशाला एक संविधान आहे आणि त्या संविधानानुसार राज्यकारणाकरणाचा असतो, याचा पाश्वी बहुमत मिळविलेल्या भाजपला विसर पडला त्याचे पडसाद हळूहळू संविधानाने संरक्षण दिलेल्या समाजात उमटत होते ते अदृश्य स्वरूपात होते. परंतु भाजपने चारशे पारचा नारा दिला आणि त्या पक्षाचे जबाबदार संती खासदार

संविधान बदलाची भाषा बोलू लागले,
त्यामुळे संविधान व लोकशाहीवर
निषा असणारा वर्ग अस्वस्थ झाला.
संविधानाने या देशातील अनुसूचित
जाती, जमाती, ओबीसी, आर्थिक
मागास, अल्पसंख्याक वर्गला
संरक्षण दिले आहे. उद्या संविधानच
राहिले नाही, तर ८५ ते ९० टक्के
लोकसंख्या असलेल्या या वर्गला
त्यांच्या अस्तित्वाची भीती वाटणे
स्वाभाविक आहे. त्याचे पडसादही

महाराष्ट्र निवडणुकीत भूस्तापाट झालेला कॉर्प्रेस पक्ष राज्यातील मर्यादित मोता पक्ष द्वारा पाठे आला आदे द्वाराबोधन शिवेमना ताकरे मर्यादित

राष्ट्रवादी शरद पवार गटला मिळालेले यश मोठं आहे. कॅग्रेसला मिळालेले घवघवीत यशामध्ये सविधनाचा मुद्दा आणि त्याला धरून अनुसूचित जाजमाती व अल्पसंख्याकाची मिळेली साथ महत्वूर्ण ठरली आहे, असे म्हण येईल.

या निवडणुकात साविधान बदलाचा च्या सुरु झाला, ता सूर पक्का कांग्रेसने त्याचा निवडणूक प्रचारात कौशल्याने वापर केला. कांग्रेस : राहुल गांधी प्रचारासमेत भाषण करताना संविधानाची प्रत दाखवत ही लोक सत्तासाठी नाही तर डॉ. बाबासाहेब अंबेडकर यांचे संविधान वाचविण्यासाठी आहे, अशी साद लोकांना घालत. दुसऱ्या बाजूला कांग्रेसने न्याय पत्र नाव जो जाहीसनामा मतदारांसमोर ठेवला, त्यातील अनुसूचित जाती, जमाई ओबीसी, अल्पसंख्याक, आर्थिक दुर्बल वर्गाच्या देशाच्या सत्तासंपत्तीमध्ये सहभागाचा मुद्दा होता, त्याचाही मोठा प्रभाव या वर्गावर पडलेला दिसतो.

मिळाला नाही. विधिमंडळात मराठा आरक्षणाचा कायदा मंजूर होतो, परंतु न्यायालयात जाऊन अडकतो हा या पूर्वीपासूनचा अनुभव आहे. हा घटनात्मक पेच सोडवायचा असेल, तर संविधानातील आरक्षणाची ५० टक्क्यांची मयवाढविणे, हा रास्त मार्ग आहे. काँग्रेसचे न्याय पत्र त्या अर्थानीही आश्वास

आह, त्यांवा कायदा काप्रसला झाल्याच दिसत आह. माजपन काप्रसला न्याय पत्राची खिल्ही उडविली परंतु, त्यांना प्रभावी प्रतिवाद करता अनेही कांगेसने मात्र भाजपच्या टीकेला उत्तर देण्यात वेळ न घालवता, न्याय पत्रातील आश्वासनांची प्रभावी मांडणी केली त्यामळे महाराष्ट्र आणि उत्तर

पत्रातल आवासानावा प्रनावा माडणा कला. त्यामुळ महाराष्ट्र आण उप्रदेशात कैंग्रेसला फायदा झाला व भाजपचे नुकसान झाले.

भाजपच्या धर्माधिकृत राजकारणाला प्रतिरोध करणारी आंबेडकरी विचारांची राजकीय व सामाजिक चळवळ या दोन राज्यांमध्ये प्रभावी आंबेडकरी विचारधारा स्वीकारलेल्या समाजाने संविधान संरक्षणास भाजपच्या विरोधात आणि इंडिया आघाडीच्या बाजूने भूमिका घेतली. उप्रदेशात प्रमुख सत्ताधारी असलेला आणि मागील लौकसभा निवडणुकीत जागावर विजय मिळवलेल्या बसपलाही फारसा प्रभाव दाखविता आला नाही.

मुंबई हा ओर्बेडकरी चळवळीचा बालेकिला मानला जातो. त्याची प्रचीती निवडणक निकालाने आली मुंबईतील सहापैकी चार जागा महाविकास

निवडूळूक निकालान आला. मुष्डेताल सहायका वर जागा महाविकास आघाडीला मिळाल्या आहेत. वायव्य मुंबई मतदारसंघाचा निकाल रात्री उशिरापर्यंत हाती आला नव्हता. प्रचाराच्या अखेऱरच्या टप्प्यांत भाजपने संविधान बदलणार हा कांग्रेसचा खोटा प्रचार आहे, असा सूर लावला तरी, चारसो पारचा नारा हा संविधान बदलण्यासाठी होता, अशी पक्की धारणा आंबेडकरी विचारधारा स्वीकारलेल्या समाजाची झाली होती. मतदानातून ती व्यक्त झाली. महाराष्ट्रातील फोडाफोडीच्या राजकारणाचा भाजपवर परिणाम झालाच, परतु त्याबाबरच संविधान बदलाच्या चर्चेचा भाजपला फटका बसला आहे, असे म्हणता येईल. पक्षनिहाय संपूर्ण मतदानाची आकडेवारी जाहीर झाल्याचिंतय त्यावर अधिक प्रकाश दारक्ता येईल.

